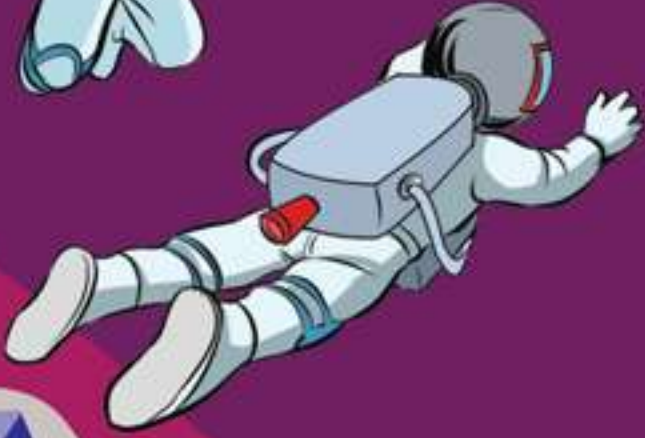
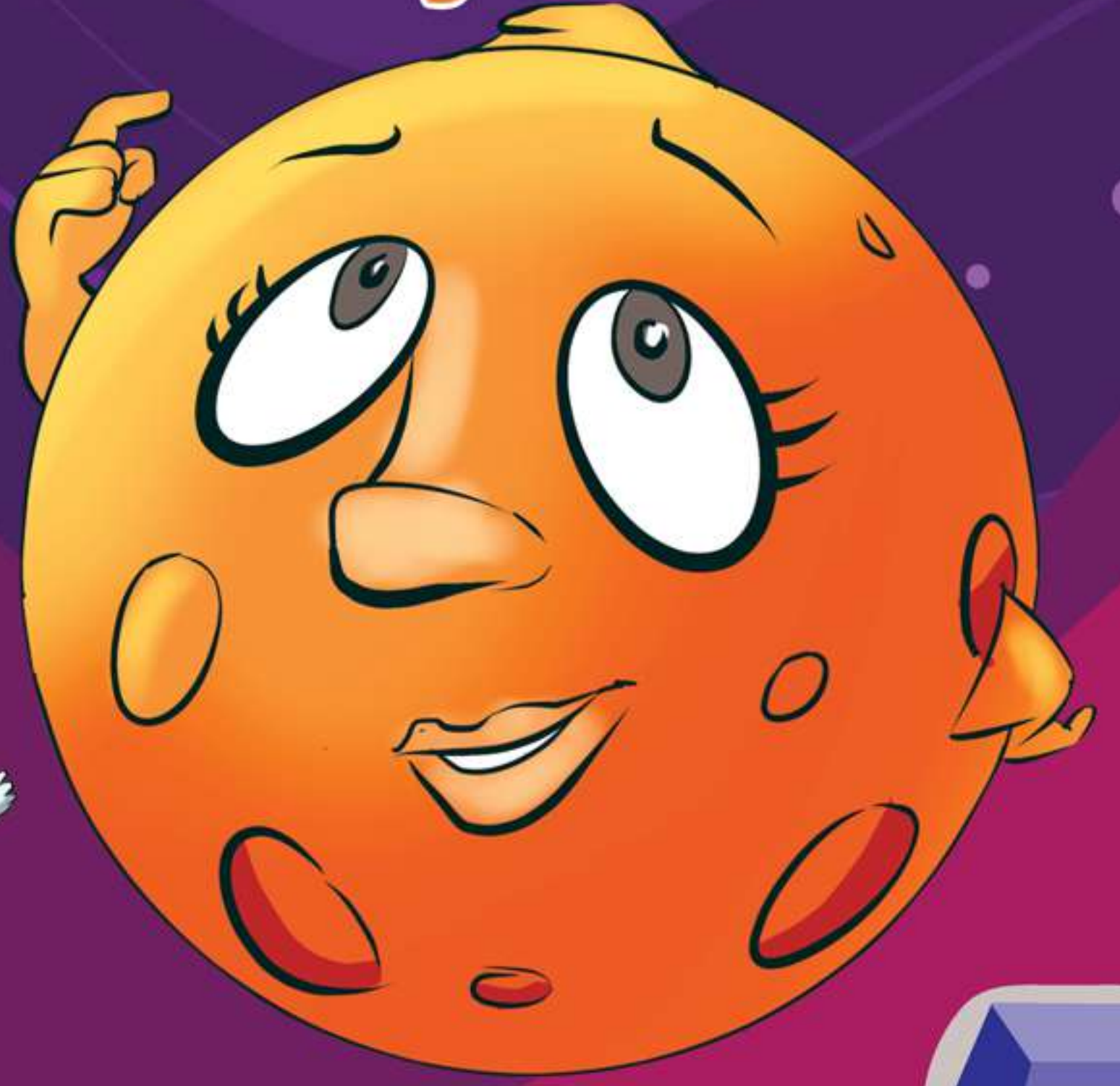

DURU MARS

ile
> NE KONUŞTU? <

4.
KİTAP

DURU MARS İLE NE KONUŞTU?

Duru, gözlerini açar açmaz pencereye koştu. Perdeyi araladı ve gökyüzüne baktı. “Yaşasın! Bugün hava harika!” diye bağırdı. Günlerdir yağmur yağıyordu.

Babası, günler önceden hafta sonu için söz vermişti. Açık havada kahvaltı yapıp yürüyüşe çıkacaklardı. Lavaboya gidip elini, yüzünü yıkadı. Sonra odasına gelip pijamalarını çıkardı. Yürüyüş için kıyafetlerini seçti. Çantasını hazırladı. Her ihtimale karşı yağmurluğunu ve şemsiyesini çantasına koydu. Daha sonra anne ve babasının yanına gelip onlara yardım etti.

Birlikte hazırlıkları tamamladılar. Evden çıkıp arabaya bindiler. Yürüyüş yapacakları yer biraz uzaktı. Arabayla gitmeleri gerekiyordu. Deniz de onlarla birlikte gidecekti. Önceden ailesinden izin almışlardı. Deniz'in evine uğrayıp onu da aldılar. Keyifli bir yolculuğun ardından gidecekleri yere ulaştılar.

Yürüyüşe başlamadan önce güzel bir

kahvaltı yaptılar. Annesi çok lezzetli yiyecekler yapmıştı. Karınlarını iyice doyurdular. Enerjiye ihtiyaçları olacaktı.

Sonra yürüyüşe başladılar. Yağan yağmurlar doğada çok güzel bir koku bırakmıştı. Bu koku ve yeşiller içinde yürümek harikaydı. Bir saat yürüdükten sonra biraz dinlenmeye karar verdiler.

Dinlenme sırasında babası çantasından gazetesini çıkardı ve okumaya başladı. Duru içinden: "Keşke ben de bir kitap koysaydım çantama." diye geçirdi. O sırada gözü gazete de bir habere takıldı.

KIZIL GEZEGENDE HAYAT VAR MI?

Haberin başlığı buydu. Duru, bildiklerini hatırlamaya çalıştı. Kızıl gezegen, diye bir gezegen, daha önce hiç duymamıştı. Bildiği gezegenleri saydı içinden. Merkür, Venüs, Dünya, Mars, Jüpiter, Satürn, Uranüs. Bir de Neptün vardı. Ama Kızıl Gezegen'i ilk kez duymuştu.

Merakla babasına Kızıl Gezegen'in ne olduğunu sordu. Babası:

-Kızıl Gezegen, dedikleri Mars Durucum. Mars'ın yüzeyi kırmızı bir kumla kaplıdır. Bu kumların renginden dolayı böyle isimlendiriliyor.

Duru, Mars'ın bir gezegen olduğunu biliyordu. Ama bu şekilde bir ismi olduğunu ilk kez duymuştu. Deniz'le göz göze geldiler.

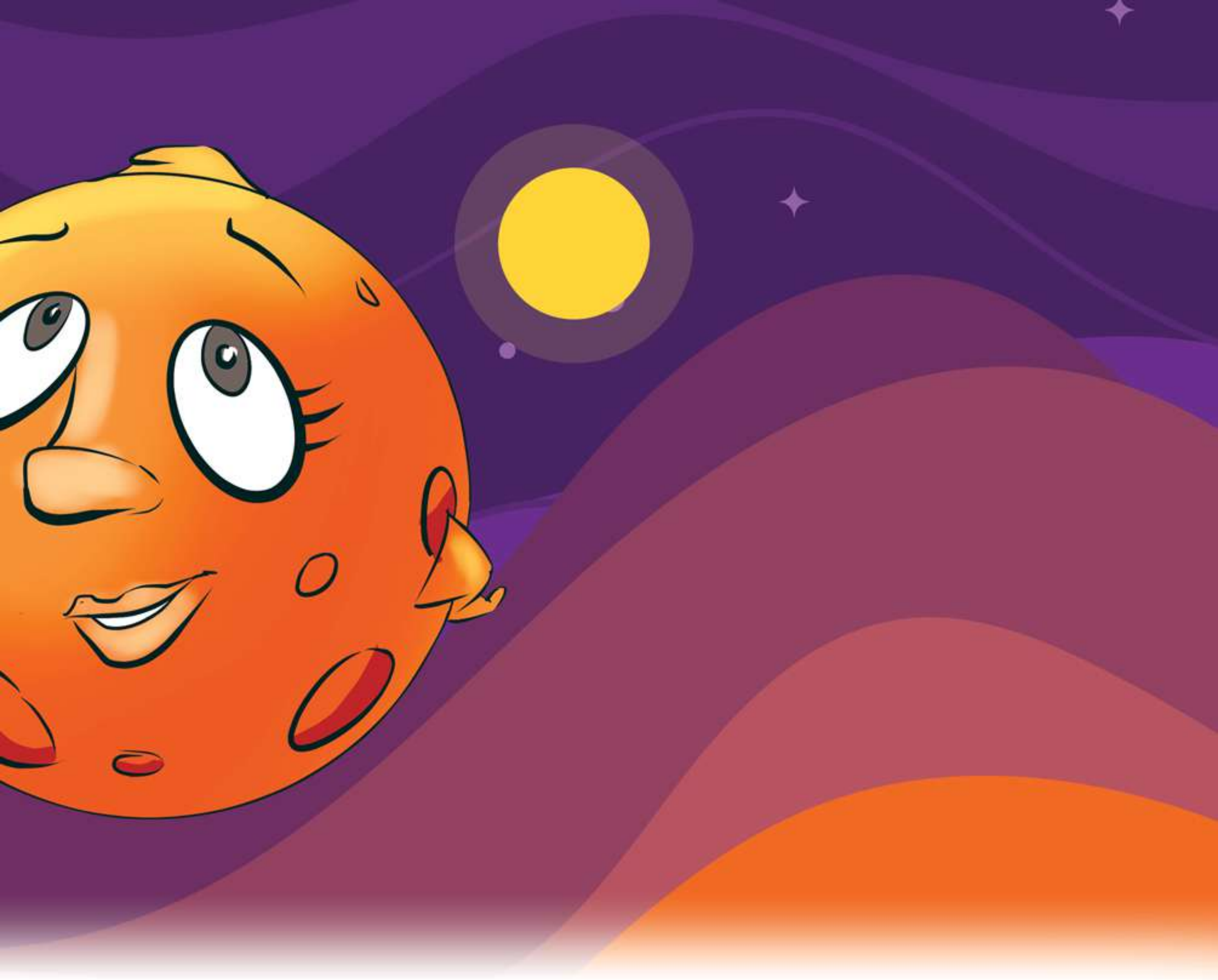
Deniz, Duru'nun aklından geçenleri okumuş gibiydi. Bu işi bir uzay yolculuğu çözebilirdi. Mars'a yapacakları bir yolculukla hakkında her şeyi öğrenebilirlerdi.

Duru özel kıyafetlerini hep çantasında taşırdı. Hemen hazırlanıp yola çıktılar. Bu kez biraz hızlı hareket etmek zorundaydılar. Anne ve babası, onları merak etmeden dönmeleri gerekiyordu.

Birlikte Mars'ın yanına geldiler. Mars, Dünya'ya yakın ikinci gezegendi. Büyüklük olarak da Dünya'nın hemen hemen yarısı kadardı. Mars'ı selamladılar. O da çocuklara gülümsemedi. Duru, ona babasıyla yaptığı konuşmadan bahsetti. Mars hakkında bilgi almak için geldiklerini anlattı.

Mars da onlara kendisi hakkında bilgiler verdi:

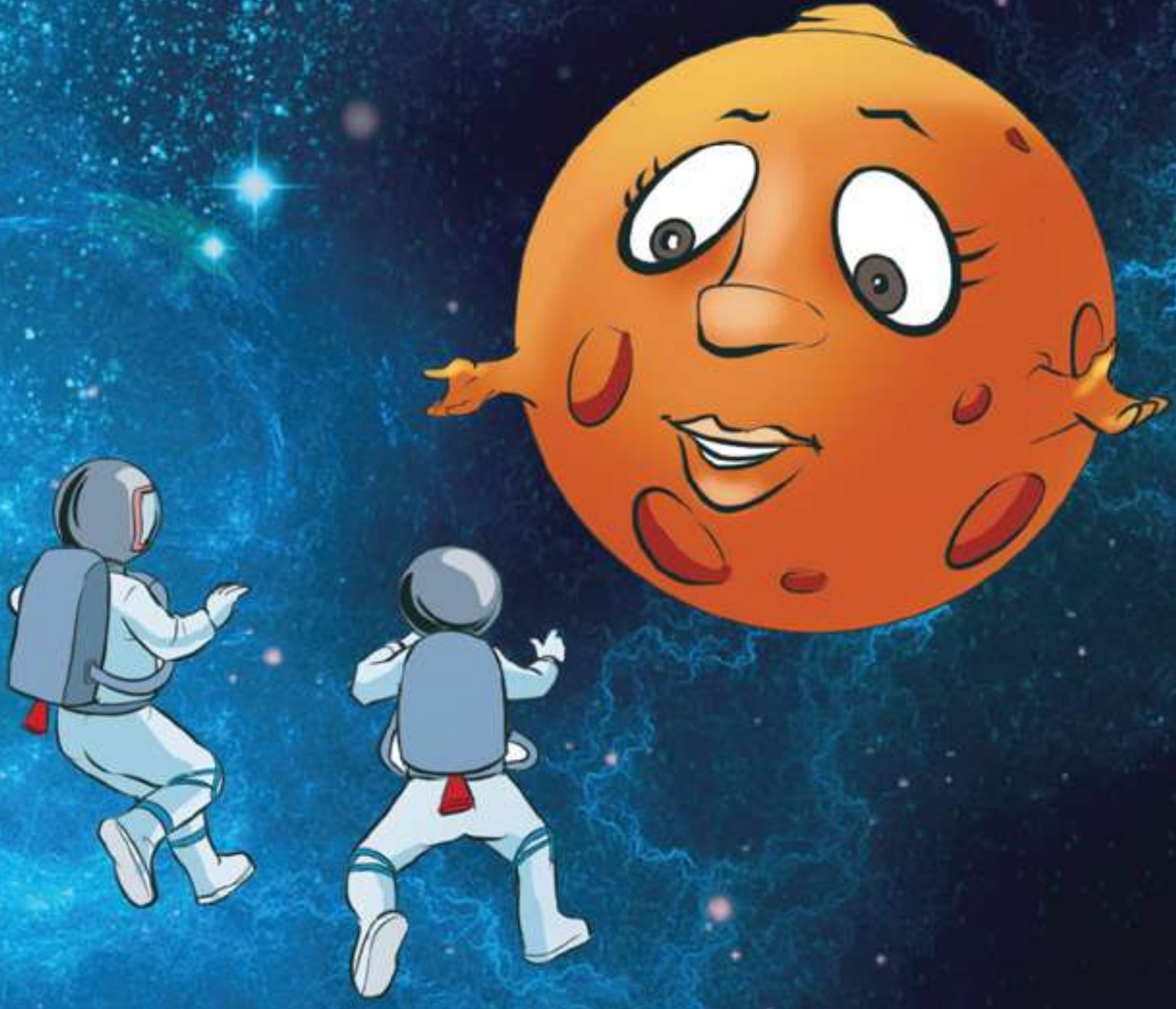
-Gördüğünüz gibi yüzeyim kırmızı bir kumla kaplı. Çoğu zaman çok kuvvetli rüzgarlar eser. Bu rüzgarlar yüzünden aylarca devam eden kum fırtınaları olur. Onun için yüzeyimde bulunan kumlar oradan oraya hareket ederler.

Yüzeyim de genellikle düzdür. Ancak şu ilerde bir dağım var. Adı: Olimpos dağı. Olimpos Dağı, Güneş Sistemi içerisinde bilinen en yüksek dağdır. Bunun üzerine Duru:

-Bizim dünyamızda en yüksek dağ: Everest Dağı, ülkemizde ise en yüksek dağ: Ağrı Dağı'dır.

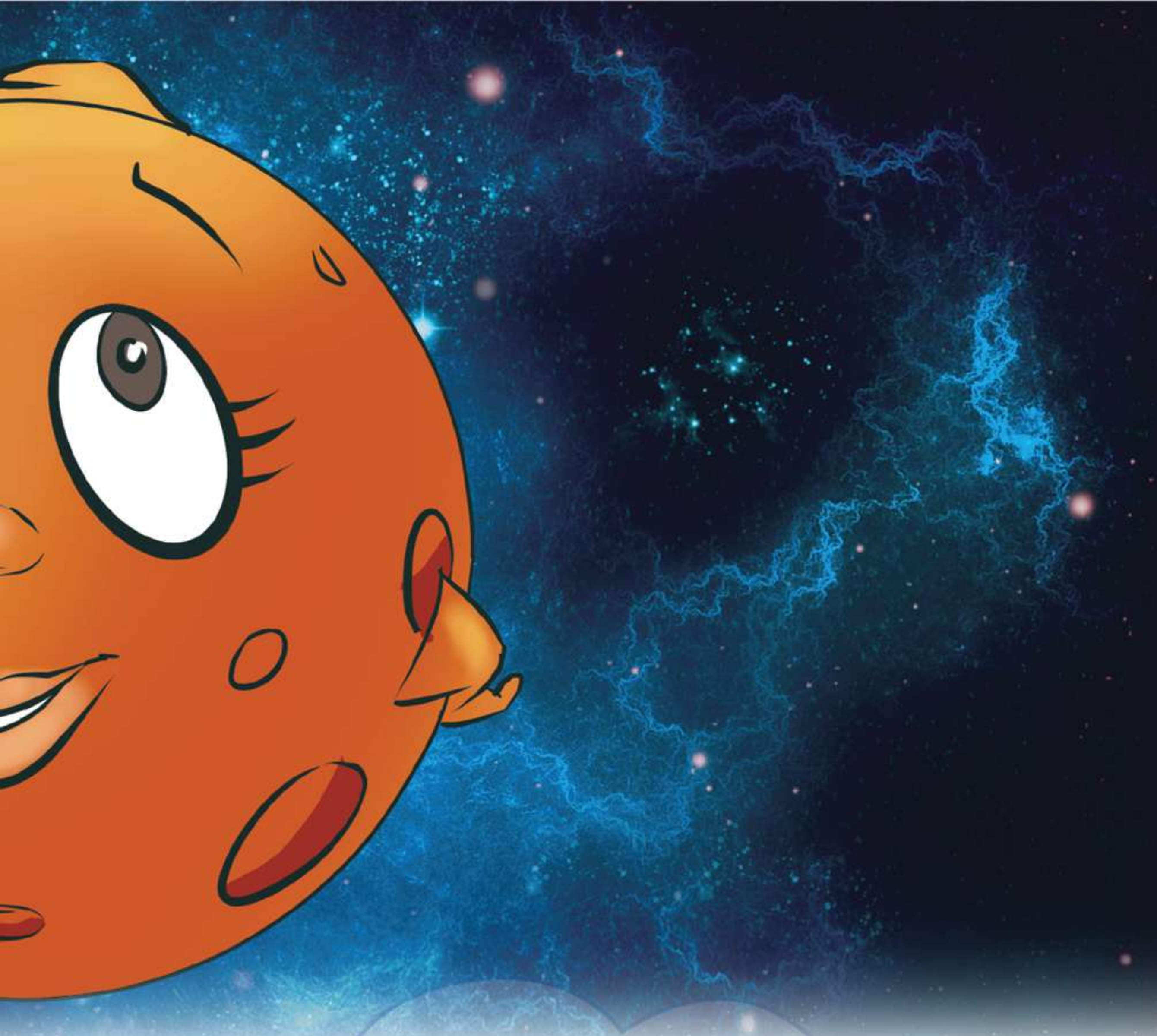
Yani Olimpos bu dağlardan da daha mı yüksek, diye sordu.

-Evet Durucum daha yüksek, diye cevapladı Mars.

Duru, gördüğü gazete haberinden bahsetti. Gördüğü kadarıyla Mars'ta kimse yaşamıyordu. Mars, anlatmaya devam etti:

-Evet, Dünya'da bir çok kişi burada hayat olup olmadığı ile ilgili araştırma yapıyor. Sanırım Dünya'ya olan bazı benzer özelliklerinden dolayı burada hayat düşünüyorlar. Çeşitli uzay araçları gönderip burada incelemelerde bulunuyorlar. Ama gördüğünüz gibi

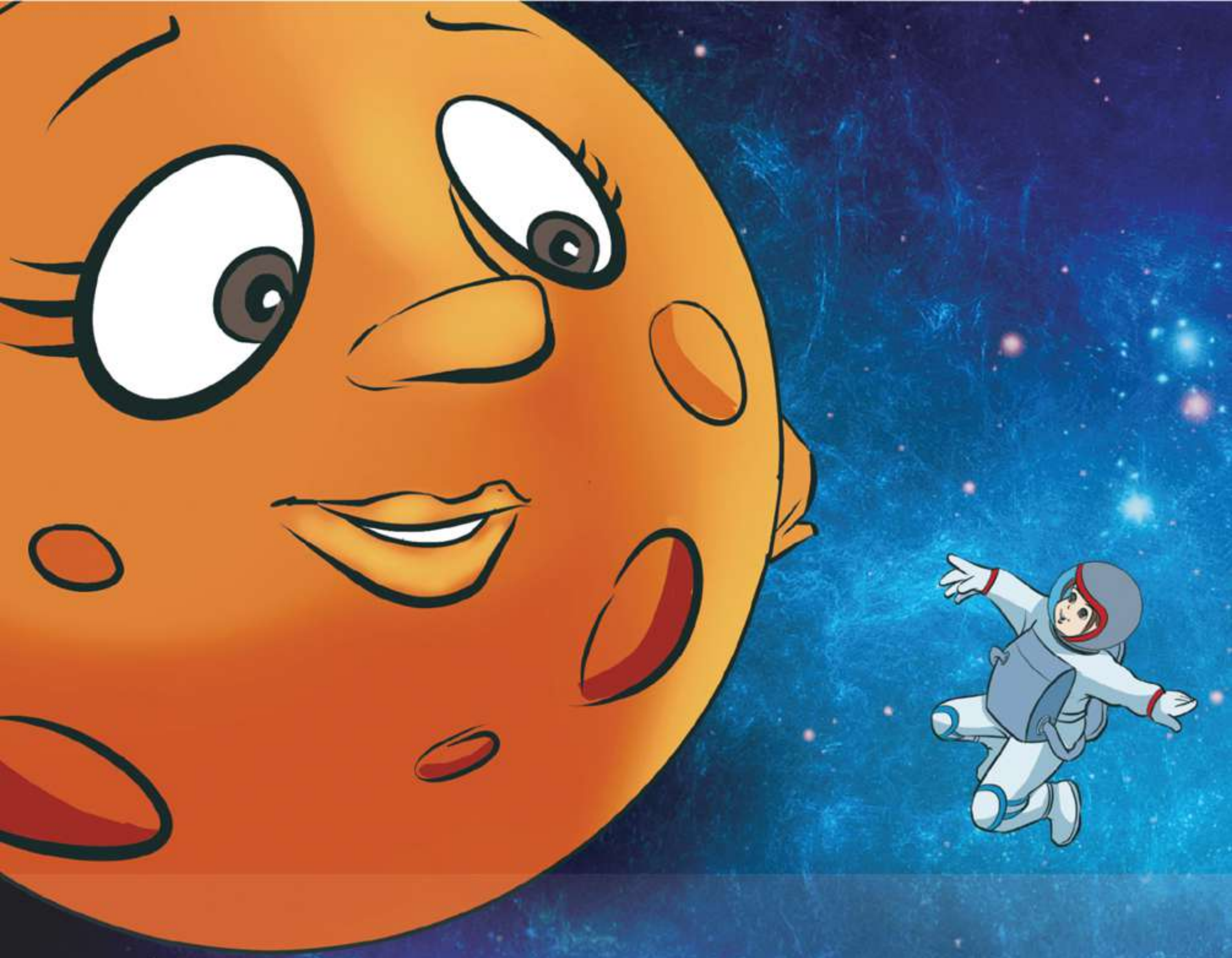
burada hayat yok. Su olsaydı olabilirdi. Ama çok eskilerden belki de vardı.

Duru, merakla sordu:

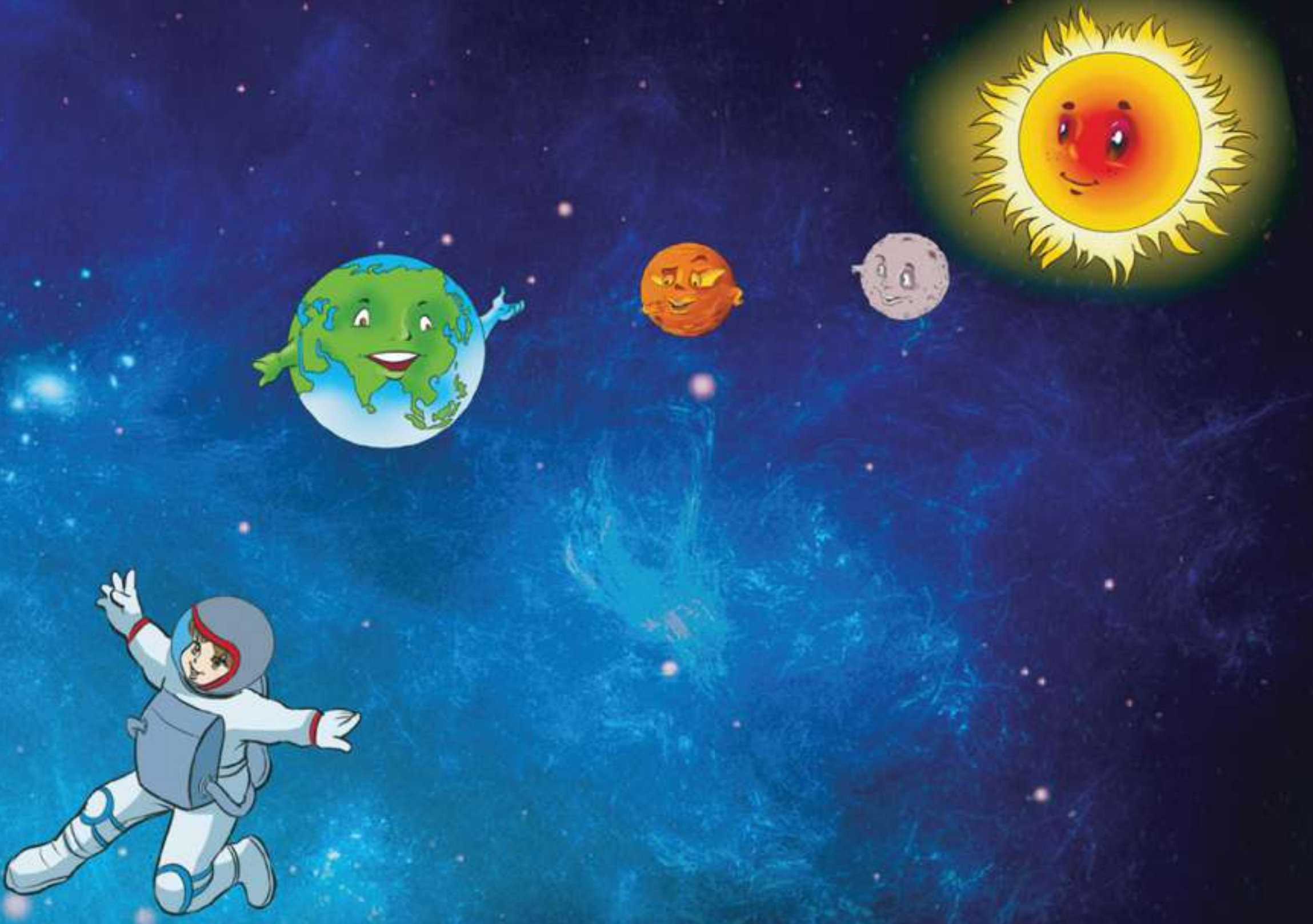
-Nasıl yani? Eskiden burada hayat var mıydı?

Mars Duru'ya göz kırparak:

-Bu da benim sırrım olsun, dedi.

Mars ne demek istemişti acaba? Bilim insanları da Mars'ta öncelerden hayat olduğu ile ilgili bilgiler veriyorlardı. Belki de Mars'ın bu sırrı bir gün çözülecekti.

Duru artık gitme vaktinin geldiğini hatırlattı. Birlikte Mars'a veda ettiler. Hiç zaman kaybetmeden yeniden Dünya'ya döndüler. Yürüyüş yerine geldiklerinde henüz dinlenme vakti bitmemişti. Babası hala gazete okuyordu.

İyice dinlendiklerinde yeniden yürümeye başladılar. Yol boyunca Duru Mars'ı hayal etti. Mars'ın ona verdiği küçük sırrı düşündü. Büyüdüğünde belki astronot olur, yeniden Mars'a gidebilirdi. Bu kez gidişini kimseden saklamak zorunda da kalmazdı. Hatta Mars'ın bu sırrını kendisi çözerdi. Kim bilir...

